

“Israel no descarta un atac militar sobre l'Iran”

El primer ministre israelià Ehud Olmert, de seixanta-un anys, ens comenta l'oferta de pau als palestins, l'amenaça de guerra civil sobre el Líban i l'estratègia canviant de Washington al Pròxim Orient.

Senyor primer ministre: als Estats Units, el president George W. Bush es replanteja una nova política a l'Iraq, i és probable

que es pose en contacte amb vostè perquè participeu en una conferència internacional en què també es debatrien el conflicte entre israelians i

palestins. Doneu suport a aquesta iniciativa?

—No crec que hi haja canvis pel que fa a la política americana envers Israel. El camí correcte per fer avenços en les relacions que mantenim amb els àrabs és negociar amb ells bilateralment. L'Iraq és un problema intern dels Estats Units. Tanmateix, sempre vam creure que la caiguda de Saddam Hussein era una contribució important a l'estabilitat en aquesta part del món.

—La Comissió Baker, entre altres recomanacions, us va suggerir que oferíreu a Síria els Alts del Golan, a canvi de gaudir d'un paper constructiu al Pròxim Orient. Li interessa això, a Israel?

—No m'interessa tant què els donarem, als sirians, com què ens oferiran ells a nosaltres.

—Washington també es planteja converses directes amb l'Iran i amb Síria. Doneu suport a aquest nou enfocament?

—Al meu parer, les operacions subversives de Síria —el suport que ofereix a Hamàs i a Hezbollah, per exemple— no ens permeten confiar en aquest país, per ara. No sé què voldrà fer el president americà amb l'informe. L'únic que puc dir és que, ens les nostres converses, no ens vam mostrar partidaris de les negociacions entre americans i sirians, ni entre israelians i sirians. Confie en el seu seny i el seu sentit de la responsabilitat.

—I què penseu del fet que els americans vulguen encetar converses directes amb l'Iran?

—Qualsevol compromís que impedisca que l'Iran tinga capacitat de produir armament nuclear és un bon pas en la bona direcció. Si el resultat final de les converses amb l'Iran és fer-los desmanellar el seu programa nuclear —i només així—, no m'oposaré a les converses.

—Però us molesta el retard de la comunitat internacional a l'hora d'enfrontar-se amb el president iranià Mahmud Ahmadinejad?

—No estic gens content del ritme dels esdeveniments. Espere prendre algunes mesures més fermes. Estem davant d'un líder que diu obertament que el seu objectiu és esborrar Israel del mapa. Israel és un membre de les Nacions Unides. És absolutament intolerable

que algú puga fer unes declaracions d'aquest tipus en ple any 2006.

—**Descarteu un atac militar?**

—Em referia a mesures efectives que seran acceptades per la comunitat internacional per aturar el perill iranià.

—**És a dir, que no descarteu un atac militar...**

—Jo no descarte res.

—**Al Líban, el vostre veí del nord, està a punt d'esclatar una guerra civil. Us preocupen les imatges del primer ministre Fuad Siniora, assetjat a la seua oficina de Beirut?**

—Evidentment, no estic gaire content amb les imatges. És important protegir la democràcia al Líban i que Hezbollah no reba el suport extern de Síria o de l'Iran. Però he d'anar amb molt de compte amb les meues declaracions, perquè si del que dic es pot inferir que Israel dóna suport a Siniora, no li faré cap favor, a l'hora de reforçar la seua autoritat al Líban. M'hauria agradat reunir-me amb ell per encetar negociacions de pau. No hi ha gaires coses que ens separen. Si ens reunirem, podríem posar-nos d'acord en tot.

—**Quan Hezbollah va segrestar els dos soldats isarelians el mes de juliol —una declaració de guerra, des del punt de vista israelià—, en vau culpar públicament el govern de Siniora. Us sap greu no haver ajudat a establir-lo?**

—Res no podia ajudar tant Siniora com debilitar Hezbollah. La revolta actual del Líban no és conseqüència de l'enfortiment de Hezbollah. Hezbollah va quedar molt tocada com a resultat de la guerra i, ara mateix, lluita per la seua supervivència política. Vam fer tots els possibles per derrotar les forces que ara amenacen Siniora.

—**Però no els va arribar a derrotar. El 18 de juliol, sis dies després del començament de la guerra, va dir que "l'única cosa que aturaria l'operació seria el lliurament dels soldats retinguts". Ja fa temps que va acabar la guerra i els dos soldats segrestats encara no han tornat. Què penseu que va fallar?**

—No és l'única cosa que vaig dir al començament de la guerra. Els objectius que vam establir per a la guerra eren desplegar l'exèrcit libanès al sud del Líban i eradicar l'amenaça de Hezbollah als pobles del nord d'Israel. Quan vaig

acceptar l'alto el foc el 14 d'agost, havíem acomplert tots dos objectius amb èxit. Tanmateix, quedava clar que Hezbollah no alliberaria els dos soldats. Per tant, no hauria tingut cap sentit continuar lluitant i perdent més soldats.

—**Fins a quin punt sou optimistes pel que fa a la possibilitat d'assolir un acord amb Hezbollah per recuperar els soldats?**

—No em va agradar la reacció de Hezbollah. Intenten utilitzar les mateixes tècniques de sempre: volen que els ho donem tot abans de saber en quin estat es troben els soldats.

—**Quines concessions esteu dispost a fer-los, perquè us tornen els soldats?**

—Concessions raonables. Hi ha possibilitats d'alliberar presoners, però no puc donar-ne detalls.

—**El general de brigada Doron Almog, que investiga els errors que van provocar el segrest dels soldats, diu que l'exèrcit israelià pateix, en aquests moments, una crisi de lideratge. Hi esteu d'acord?**

—És exagerat. A Israel, tendim a deixar-nos dur per les emocions. Sí, va haver-hi algunes errades, però puc garantir que en tots i cadascun dels enfrontaments entre els nostres soldats i els de Hezbollah sempre vam tenir avantatge. Puc demostrar el que diuen els líders de Hezbollah: saben que vam danyar greument el seu poder estratègic, que han provat de reconstruir al llarg dels darrers sis anys.

—**I què me'n dieu, de les víctimes civils? Aquestes també són atribuïbles als errors de l'exèrcit israelià?**

—Què voleu dir, quan parleu de "víctimes civils"? Com sabeu que totes les víctimes no eren membres de Hezbollah?

—**Hi havia dones i xiquets...**

—No he dit que no hi haja hagut víctimes civils. Però no tinc dubte que crec que la majoria dels morts eren de Hezbollah.

*M. Doerry, C. Neef, C. Schult
© Der Spiegel — EL TEMPS
Traducció: Maite Insa*

EDICIONS DEL PAÍS VALENCIA, SA

Necessita

**Comercial per a l'àrea del Principat
Imprescindible vehicle propi
Sou + comissions + seguretat social**

**Envieu currículum a:
Edicions del País Valencià, S.A.
Sant Ferran, 12
Edifici Octubre
46001 València**

**O bé per correu electrònic a:
publicitat@eltemps.net**

Ref.: SM